

han i enkelte Tilfælde efter særlige Lov selv har havt Bemyndigelse til at foretage dem.

Naar et Vidne skal afhøres, bør efter § 87 Sandhedspligten først, ligesom det nu er Tilfældet, alvorlig indstjærpes samme; men da Vidnet i Reglen ikke bliver edfæstet under Forundersøgelsen, maa man her ordentligvis nøies med at paaminde det om, at det vil kunne vente at blive taget i Ed under Hovedforhandlingen. Medens man derhos har søgt at forebygge al Kollusion mellem Vidnerne, har man iøvrigt ikke anseet det nødvendigt at give nærmere Regler om, hvorledes Afhørelsen skal foregaae, end de i § 87 optagne, i Forbindelse med den i § 88 optagne Forfkrift, at Uoverensstemmelse imellem forskellige Vidneforklaringer skulle søges hævede, i fornødent Fald ved en Konfrontation, idet man er gaaet ud fra, at Dommeren bedst vil vide selv at afspejle Afhørelsen efter Underføgelsens Lary, og at det efter hans hele Stilling til denne ikke kan have nogen Betænklig- heds at indrømme ham den dertil fornødne Myndighed.

Vægrer et Vidne sig ved at afgive For- klaring, maa det først afgjøres, om han dertil er pligtig, og paa Grund af denne Afgjørelses Vigtighed har man ved Udkastets § 89 indrømmet ham Ret til i fornødent Fald at faae dette Spørgsmaal afgjort af Overretten. Men vægrer han sig ved at afgive Forklaring, uagtet han ikke bestrider Forpligtelsen dertil eller uagtet denne er anerkjendt af Domstolene, maa Opfyldelsen af denne Pligt fremtvinges ved Straffe, og naar disse efter § 89 ere strengere end Straffen for Udeblivelse efter § 85, er Grunden hertil den, at man her ikke har noget andet Middel, hvorved man kan overvinde Vidnets Modstand.

Uagtet Anklagerettergangens Principer, som tidligere bemærket, formentlig ikke kunne gjen- nemføres under Forundersøgelsen, saa følger det dog af dennes hele Ordning og navnlig ogsaa af dens Offentlighed, at den Sigtede ikke bør holdes i Uvidenhed om, hvad der foregaaer under samme, og Udkastets § 90 indrømmer ham derfor ogsaa Ret til at være tilstede under Vid- nernes Afhøring, hvoraf følger, at han ogsaa maa kunne begjere Spørgsmaal fremsatte til

disse, hvilket ogsaa udtrykkelig er hjemlet ved § 92. Imidlertid vil der kunne indtræffe Til- fælde, hvor det i Underføgelsens Lary maa an- sees nødvendigt, at han holdes fjernet, medens et Vidne afgiver Forklaring, navnlig naar det paa Grund af Vidnets Afhængighedsforhold til ham eller den Frygt, Vidnet maatte nære for ham, kan formodes, at hans Tilstedeværelse vil indvirke paa Vidnets Forklaring; men i disse Tilfælde fastsætter Sen, at Forklaringen skal op- læses for ham, saasnart han atter kommer til- stede, og har han da Afgang til at foretage, hvad han videre maatte ansee fornødent.

I Reglen skulle Vidner, som tidligere an- tydet, ikke edfæstes under Forundersøgelsen, fordi Betydningen af deres Vidnesbyrd under Hoved- forhandlingen ellers let vilde svækkes; men denne Regel maa dog lide en Undtagelse, naar der er Grund til at befrygte, at Vidnet ikke vil kunne give Møde under Hovedforhandlingen. For imidlertid saavidt muligt at erstatte de Garan- tier for Vidneforklaringens Paalidelighed, som Hovedforhandlingen, navnlig det under samme stedfindende saakaldte Krydsforhør, frembyder, bestemmer § 91, at der, naar dette kan skee, inden Edens Afleggelse skal bestikkes Sigtede en Forvarer, med hvem han kan raadføre sig, og ved hvis Hjælp han kan rette yderligere Spørgs- maal til Vidnet. Om Bestikkelsen af denne Forvarer henviser Dommeren sig til Overørig- heden.

Medens Ministeriet med Folketingets Ud- valg maa være enig i, at det neppe lader sig gjøre ved Lov noiaagtigt at bestemme Grændserne for den Sigtedes Examination, troer man dog, at de i Udkastets § 92 optagne Forfkrifter i det Hele ville findes at fyldestgjøre de Antydninger, som Udvalget har fremsat med Hensyn til dette Punkt. Det vil sees, at der herefter ikke skal finde noget egentlig inkvisitorisk Forhør Sted, men at den Sigtede kun gives Leilighed til at yttre sig saavel med Hensyn til Vidnernes For- klaringer, som i Anledning af de øvrige Op- lysninger, som fremkomme under Sagen. Det fremgaaer ligeledes af Sen, at Dommeren, for- inden noget Spørgsmaal forelægges den Sigtede, skal gjøre ham opmærksom paa, at han ikke be-